

ΤΑ ΔΡΑΜΑΤΑ ΤΩΝ ΘΑΛΑΣΣΩΝ

ΤΑ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΝΑΥΑΓΙΑ

Αι πρέσβει της ναυπηγικής και η θάλασσα. Η ασφάλεια των υπερωκεανείων. Το ναυάγιο της γαλλικής φρεγάτας «Πεταχτή». Στη λύσσα των ανέμων και των κυμάτων! Ένα τεράστιο κύμα μεταβάλλει τη φρεγάτα σε συντριμμάτα! Μέρα στην όμιχλη της Μάγχης. Η μοιραία συγκρούσις. Η δραματικές περιπέτειες μιας εξερευνητικής αποστολής. Φυλακισμένοι μέσα στα βουνά των πάγων. Το Ημερησίον ενός πλοίαρχου, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Στην εποχή μας, με την καταπληκτική εξέλιξη της ναυπηγικής και της μηχανικής, μόλις πατήσι κανείς το πόδι του επάνω σ' ένα από τα μεγάλα υπερωκεάνεια που συνδέουν την Εγγρῆτη με τις άλλες ηπείρους, άμεσως θα νοιώσει ένα

αίθρημα εντάσιτος ανέσους και ασφαλείας. Η επιβλητικές διαστάσεις των πλοίων αυτών κολλοσών, ο τεράστιος όγκος των, η τάξις, η καθαριότης και αυτή άκομα η πολυτέλεια που έγκραται μέσα σ' αυτά, συντίθενται από την πρώτη στιγμή, ν' απομακρύνουν κάθε φόβο από τον έπιβάτη, να ένισχυουν το θάρρος του και να του δώσουν την έντύπωση ότι ο άνθρωπος ελεβλήθη από όριστα και στα πιο άνωτάχιστα άζομη στοιχεία της φύσεως.

Μα δεν είνε ολοσδιόλου άδικαιολόγητη η έντύπωση αυτή. Σύμφωνα με μιά τελευταία στατιστική του Άγγλικού ναυαρχείου, ο άριθμός των θαλασσιών δυστυχημάτων έχει ελαττωθεί καταληκτικῶς κατά τα τελευταία χρόνια και, διαρκώς χρονο με το χρονο, λιγοστεύει σημαντικά.

Παρ' όλ' αυτά όμως, σημειώνονται από καιρό σε καιρό ναυάγια που κάνουν τους σκεπτικιστάς να νιώθουν ελονικά το κεφάλι τους εις βάρος των προόδων του ανθρώπου. Ο «Τιτανικός» π. χ. έθροισιτο ως η τελευταία λέξις και το θαύμα της ναυπηγικής και μηχανικής έπιστήμης και όμως έφτασε, από την άπροσέξια ή μάλλον από την περιφρόνησι του πλοίαρχου του προς τα στοιχεία της φύσεως, να πέσει επάνω σ' έναν ογκόλιθο, για να καταποντιστή στα βάθη του Ωκεανού, από το πρώτο του κύμας ταξείδι, μαζί με τόσες εκατοντάδες άνθρωπίων ύπαρξων!...

Φτάνει πράγματι ένα μικρό λάθος στην κατεύθυνσι ενός πλοίου, φτάνει λίγη τρικυμία που θα το βγάλη από το δρόμο του, για να επέλθῃ μέσα σε λίγες στιγμές η μεγαλύτερη τραγωδία... Πέφτει απάνω σ' έναν ύψαλο, σ' ένα ογκόλιθο ή σ' έν' άλλο πλοίο και γίνεται κομμάτια!... Από την αρχαιότητα ως σήμερα πόσες χιλιάδες ναυαγίων δεν όφειλονται στις συγκρούσεις αυτές;... Από την εποχή που η τρικυμία κατεσυνέριψε στις άκτις του Έλλησπόντου τα 500 πλοία του τρομορικού στόλου του Σερξῆ μέχρι των τελευταίων χρόνων, πόσες και πόσες χιλιάδες πλοίων δεν ξεκοιλιάστηκαν στους ύδαλους, δεν κομματιάστηκαν επάνω στους βράχους, δεν έβάρησαν στις άμμοειδεις;... Για άρκετά από τα τρομορά αυτά θαλάσσια δυστυχήματα γράφουμε άλλους. Σήμερα θ' αναφερόμεθα μερικά άζομη ναυάγια, τρομορά, τραγικά, δραματικά:

Η μεγάλη γαλλική φρεγάτα «Πεταχτή», κυβερνομένη από τον πλοίαρχο Ζουγκράν, είχε αποπλεύσει με τους πιο άσιους οίονους από το λιμάνι της Τουλόν στις 14 Φεβρουαρίου 1855. Έκτός από τους 300 άνδρες που πληρώματός της, έφερε μαζί της και 393 στρατιώτες, προοριζομένους για την Κριμαία, όπου οι Γάλλοι, μαζί με τους Άγγλους, πολιορκούν τότε έναντιον των Ρώσων.

Έπειτα από δυο ήμερες, η «Πεταχτή» χάθηκε άπτανδρη, πέφτοντας απάνω στους βράχους της νήσου Λουβέτι, κοντά στο Μπουνάτσιο!...

Τι είχε συμβεί τάχα...? Από τους 700 άνδρες που ταξείδωναν μαζί της κανένας δεν έγγλύτωσε. Έτσι η τρομερή αυτή καταστροφή θα σκεπάζονταν από ένα αόλινο μυστήριο, αν εκείνοι που ένηργησαν τις σχετικές ανακρίσεις, δεν πατόδωναν ν' αναπαραστήσουν με άκριτη άκρίβεια όλες τις δραματικές περιπέτειες που προηγήθηκαν από ναυαγίου. Σ' αυτό τους βοήθησαν έξαιρετικά η καταθέσεις μερικόν ψαράδων, οι όποιοι, από τους βράχους του Μπουνάτσιου, τρομοκρατημένοι και άνικανοι,

λόγω της πρωτοφανούς σφοδρότητος της τρικυμίας, να δώσουν την παραμυρη βοήθεια, παρακολούθησαν όλες τις φάσεις του δράματος. Κατά το πρώι της 15ης Φεβρουαρίου, σηκώθηκε έξαφνα και άπροσδόκητα δυνατός άνεμος, ο όποιος, πνέοντας με μανία από τα βορειοδυτικά, παρέφερε την «Πεταχτή» πολλά μίλια μακριά. Ο πλοίαρχός της, βλέποντας ότι είχε πλησιάσει έτσι στη Σαρδηνία και φοβούμενος μήπως πέσει στις άκτις αυτού του στυχ βράχους, άποφάσισε να καταφύγῃ στο Μπουνάτσιο.

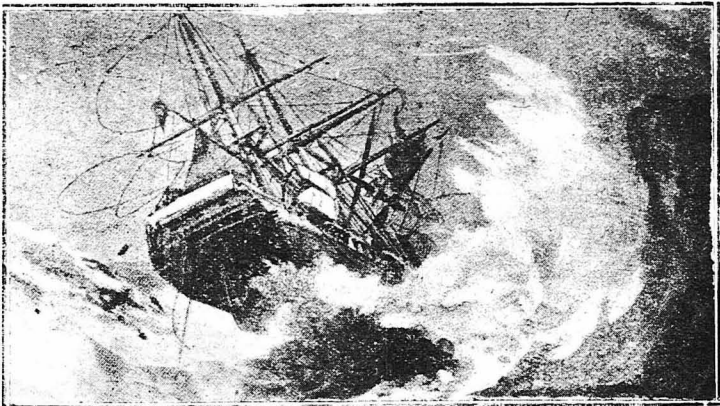
Και κάθε άλλος καλός πλοίαρχος το ίδιο θα έκανε στη θέση του. Μα η κατάσταση, στην όποια βρισκόταν έκείνη την ώρα η είσοδος του λιμανιού, ήταν άπεριγράπτη. Ο άνεμος μανιασμένος έφερε με όλη του τη δύναμη μέσ' απ' το στόμιο του, άρπάζοντας τα κερμαδιά των σπιτιών, ξεριζώνοντας τα μικρά δέντρα, σφύλιάζοντας και μονυχίζοντας. Η είσοδος του λιμανιού δεν ήταν πια παρά μιά δίνη στην όποια στριφογυρίζε διαμονισμένα ο άνεμος ή η θάλασσα.

Ο πλοίαρχος Ζουγκράν, άντελήθη άμέσως όλη την έκτασι του ναυίου. Μα είχε προηγήσει πια άρκετά και ήταν άδύνατο να ξεανοιγῆ πάλι στο πέλαος. Η φρεγάτα του, παρασυρομένη από τον άνεμο και τα κύματα, διεκτινόνταν κατ' εθείαν προς τη μοιραία άβυσσο!...

Μπορεί κανείς να φανταστή εύκολα ποιές σκληρές άγωνίες και φρίκες διαδραματίστηκαν τότε απάνω στο πλοίο που άνα ένα ροδόσταυόλι, το πέτοσε η μανία της τρικυμίας από την μιά μεριά στην άλλη!...

Έξαφνα, ένα κύμα τεράστιο, σηκωσε άπάνω στην κορυφή του ολόκληρη την «Πεταχτή», από την όποια άντήχησε μιά ομόθυμη κραυγή φρίκης, και, σαν ένα παιχνιδάκι, την επέταξε μακριά με δύναμη, οχονώντας την επάνω στους ύδαλους που βρισκότανσαν στην είσοδο του λιμανιού, όπου η άτριχη φρεγάτα γίνεται κρυολεκτικώς χίλιμ κομμάτια!

Την επάνω του δράματος, όλες η βάρκες των ψαράδων των γειτονικών άκτών συγκεντρώθηκαν στο μέρος της καταστροφής, μα δε βόηκαν έκεί παρά έναν άμορφο σωρό από σπασμένα, συντριμμένα ξύλα, σίδε-

Το ναυάγιο της φρεγάτας «Πεταχτής».

ρα, σκουριά και πόματα!...

Το να ναυαγήσει ένα πλοίο εν ώρα τρικυμίας είνε κάτω φρικτό!... Μα, τί εironία! να καταποντιστή την ώρα που άπόλυτη γαλήνη έπικρατεί στα στοιχεία της φύσεως!... Και όμως ένα τέτοιο πράγμα συνέβη με την καταστροφή του ατμοπλοίου «Ν τ ο ρ ο μ μ ο ν Κ ά σ τ λ ε» στους Πράσιους Βράχους. Το πλοίο αυτό έναιάγησε κοντά στο Άνεσάρι, κατά τη διάρκεια μιός εορτής που γίνονταν σ' αυτό και ένδ άπόλυτη γαλήνη επικρατούσε ολόγυρα!

Το «Ντρούμιον Καστί», ένα άγγλικό ατμόπλοιο 10.000 τόννων, είχε φύγει από το Καπτάον της Άφρικής στις 29 Μαΐου 1896, με 106 άνδρες πληρώμα και 186 έπιβάτες, γυναίκες και παιδιά ως έπι το πλείστον. Στις 16 Ιουνίου, είχε φτάσει στις γαλλικές άκτις της Μάγχης και συνέχισε το δρόμο του προς το Λονδίνο, με όλη του την ταχύτητα, παρ' όλη την όμιχλη που άπλωνόταν πάνω από τη γαλήνια θάλασσα.

Το άπόγευμα της ίδιας ήμέρας, η όμιχλη πύκνωσε άζομη πιο πολύ και ο πλοίαρχος διάταξε άμέσως ν' αναχωρήσει την πορεία. Έτσι, το πλοίο προχωρούσε άργά-άργά, λαβανίζοντας όλες τις δυνατές προφυλάξεις. Έντομεταξύ η νύχτα άπλόθηκε στο πέλαος. Η θερμοκρασία ήταν γλυκατάτη. Τα φανάρια έφώτιζαν τη γέφυρα και στο φως τους γυναίκες και κορίτσια με έλαφρές τουαλέτες κουβέντιζαν και γελούσαν και μερικες τραγουδοούσαν. Σε λίγο μάλιστα άκούστηκε το πλοίο κ' ένα βιολί που άρχισαν να παίζουν δυο έπιβάτες και άμέσως τα ξεγυριάρια παράτησαν τις κουβέντες τους και άρχισαν να χορεύουν επάνω της γέφυρας.

Η άπόρροπη αυτή εορτή βάστηξε ως

ΠΙΚ - ΝΙΚ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΑΣ ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

Κατά τους Ρωμαίους χρόνους η 'Ελλάς έκαιετο 'Αχαΐα. — Κατά το 1907 η 'Ελλάς είχε εν όλω περί τα 1.400 ισοπόρρα και περί τα 250 ατμόπλοια.

— Πρώ εικοσιπενταετίας ύπηρχαν στην 'Ελλάδα 220 μοναστήρια, στα όποια έμεναν τρεις χιλιάδες περίπου μοναχοί άμφοτέρων τών φύλων.

— Η ήρωική νήσος τών Ψαρών κατά τη διάρκεια του μεγάλου 'Αγώνος μας διέθεσε περί τά 80 πλοία.

— Κατά την περίφημη αναταξία τής μονής 'Αρκαδίου στην Κρήτη, βρισκότουσαν μέσα στη μονή, έκτός τών άλλων ήρώων και ο έθελοντάς άνθρακασταί Παν. Σάνθης, 'Αντ. Πετριτίης, Γ. Χαροτίης και ο λογίας Γιάνζου.

— Μετά την ολοκαύτωση τής μονής συνελήθησαν και οι έθελοντάς Γ. 'Αλεβίτσος, Ν. Προβελιάς, 'Αδ. Παπαδάκης, Κ. Δασκαλάκης, 'Ιω. Γαλιανάκης και ο άξιωματικός Δημηκόπουλος, οι όποιοι έτιμωρήθησαν όλοι κατά διαταγήν του Μουσταφά Πασά.

— 'Ο άριμνηστος βασιλεύς 'Οθων, τής όρας που δέν είχε δουλεύει, συνήθεε να κατασκευάζη μόνος του, χωρίς διακεκόσμευς, έξαισία κουβόλοια.

— 'Ο στρατηγός Δημήτριος Καλλέορης, ο όποιος διετέλεσε πρόεδρος τής 'Ελλάδος στο Παρίσι, ήταν προσωπικός φίλος του αυτοκράτορος Ναπολέοντος Γ'.

— 'Ο βασιλεύς 'Οθων άπέθανε στη Βασιλόγειη τής Βαυαρίας κατά τής 26 'Ιουλίου 1867 φορώντας την 'Ελληνική φουστάνελλα. Η βασίλισσα 'Ολγα άπέβωσε άργότερα, στις 26 Μαΐου 1875.

— 'Ο Φωτιάκος, ύπασπιστής και γραμματέας του Θ. Κολοκοτρώνη, συνήθεε να λέη την έξη; παροιμία : «Νά φοβόσαι φόρο φειδί, πεθαμμενον άνθρωπο, άξιο πιστόλα κι'... άδύνατη Κυβέρνησι!»

— Το πρώτο πλοίο που μετασχηματίστηκε σε πυροπλοίο κατά την έναρξη τής 'Ελληνικής 'Επαναστάσεως ήταν Γαλαξιδιτικό, άπεξημωθή δε ο ιδιοκτήτης του με 30.000 γρόσια.

— Το πυροπλοίο αυτό άνεφίλεγγη σιη Ναύακτο, όπου είχε προσκομισθή ολόκληρος ο Τουρκικός στόλος, ανατινάχην στον αέρα ένα έχθρικό πλοίο.

— 'Ο πρώτος διοργανωτής τών Ταχδωρομειών και τών Τηλεγραμμειών ύπήθε ο 'Αριστείδης Ρούκας, ο όποιος άπέθανε νεώτατος στις 2 Φεβρουαρίου 1903.

— 'Ο εκ τών πρώτων κατά θάλασσαν άγωνιστών μας Γεώργιος Σαχτούρης άπέθανε στον Πόρο το Νοέμβριο του 1903 με το βαθμό του ύπαναρχου.

— 'Ο περίφημος ιεροκήρυξ 'Απόστολος Μακράρης κατήγετο από τη Σέρρο είχε ιδιόσημ δε κατά τά τέλη του περασμένου αιώνος μια θρησκευτική άρεσει, την τών «Εναγγελιστών».

— 'Ο Μακράρης έδικάσθη ως αίρετικός εν 'Αθήνας στις 17 Μαρτίου 1879, και καταδικάσθηκε σε φυλάκισι δυό έτών. Κατά τη δική παρέστησαν ως συνήγοροί του ο ύπουργός 'Ηλίας Παλαιμής και ο πρεσβευτής 'Ιω. Γριπάρης.

— 'Ο Μακράρης άπέθανε στις 'Αθήνας κατά το 1906 και έκηδεύθη με πολλές τιμές εκ μέρους τής 'Αθηναϊκής κοινωνίας.

— 'Ο έθνικός μας ποιητής 'Αριστοτέλης Βαλαωρίτης γεννήθηκε στη Λευκάδα στις 27 Αύγουστου 1824 και πέθανε σε ηλικία 55 χρόνων, στις 24 'Ιουλίου 1879.

— Η περισσότερές Γερμανικές έφημερίδες την κάθοδο του στρατού μας στην Κρήτη κατά το 1897 την έπιλοφόρησαν ως ελστροική έπιδρομή.

— Από τής γεννήσεως του Χριστού μέχρι τής 16ης 'Απριλίου 1902, ώρα 10η πρωινή, έχει ύπολογισθεί ότι πέρασε ένα χιλιάμας έκατομμύριο λεπτών τής ώρας!...

— 'Ο στρατηγός Γεώργιος Καραϊσκάκης άπέθανε εκ τραύματος στο Φάληρο κατά τής 22 'Απριλίου 1827, την παραμονή τής όνομαστικής του εορτής.

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

κάληψαν 5 μήνες άργότερα σε άπόστεισι 40 χιλιομέτρων από ένα Ρωσικό ατμαθμό, όπου θα μπορούσαν να βρούν σωτηρία!... Τά έθαψαν κάτω από ένα ψηλό βράχο, στον όποιον έστησαν ένα τεράστιο ξυλόγειο σταυρό!...

της δέκα και τέταρτο. 'Εκείνη τη στιγμή, ο πλοίαρχος διέκρινε ένα φώς, μακρύν, μέσ' στην όμίλη... Το πήρε για το φάρο του Ουεσάν και νόμισε πως βρισκότανε στον καλό δρόμο!...

Διευθύνθηκε λοιπόν προς το φώς αυτό, που δέν ήταν ο φάρος του Ουεσάν όπως είχε νομίσει, αλλά τής βραχυόδους νήσου Μαΐν.

'Ηταν πεί άντεξα ή ώρα, όταν, έξαίνα, ένας κρότος σταγγός παραταμένους, τρομερός, άκούστηκε άπ' το κούτος του πλοίου!... 'Ο πλοίαρχος και οι ναύτες, άκούοντας αυτό τον κρότο άνατορίζμας, γιατί κατάλαβαν πως είχαν χτυπήσει σε βράχο.

Συγχρόνως το «Ντρούμιμοντ Κάστλ» άνεφώθηκε άπάνω στη θάλασσα μ' ένα άπότομο πήδημα και έπειτα έγειρε με την πρόωρα προς τά κάτω, βουλιάζοντας άργά-άργά!...

Σάν τρέλλοι, οι επιβάτες ώθησαν τότε προς τη γέφυρα κι' άντίκρυσαν με φρίκη την τρομερή πραγματικότητα!... 'Ενας άπεριγραπτος πανικός έπακολούθησε άμέσως!... Του κάκου, ο πλοίαρχος και οι άλλοι άξιωματικοί προσπαθούσαν να τους καθυσογύσουν, ύποληφίζοντας στη στερεότητα τών στεγώνων μερών του πλοίου!...

'Εβλεπαν πως το «Ντρούμιμοντ Κάστλ» βουιάζε, αδιόκτα : σαν να το τραβούσε ή άδυσσο!... 'Εβλεπαν τη θάλασσα που τους έβλεπε άπ' όλες τής μεριάς και έβλιναν, πλέκναι, άρχαλιάζονταν!...

'Ο πλοίαρχος, καταλαβαίνοντας ότι δέν ύπήχε πεία καμιά έλπίς σωτηρίας, διέταξε να φέξουν τες βάρκες στην θάλασσα. Οι ναύτες ώθησαν άμέσως προς αυτές, τες έβλεψαν και άρχισαν να τες κατεβάζουν. Μά την ίδια στιγμή—δέν είχαν άκόμη περάσει δέκα λεπτά άπ' την ώρα που το πλοίο είχε προσαράξει—το «Ντρούμιμοντ Κάστλ» βούιωσε μονομιάς σαν μολόβι, παρσσώνοντας, μέσα σε μία τρομερή δίνη, βάρκες και επιβάτες μαζί!...

'Από τους 292 άνθρώπους που ταξίδευναν με το «Ντρούμιμοντ Κάστλ» τρέφινάχα έπέζωσαν το ποσό τής άλλης ήμερας, γατζώνοντι στα σιντριμνια τών καταρτήων και έσώθηκαν από ψαράδες τής Βρεττανίας!...

Σε όλες τες εποχές ο Βόρειος Πόλος τραβούσε με μία άκατανίκητη γοητεία τους έξερευνητές. Ποσες καταστροφές δέν προκάλεσε ή γοητεία αυτή! Μά, ανάμεσα σε όλες, ή πιο δραματική και πιο φοβιστική είναι ή καταστροφή τής «Ζαννέτας».

Η «Ζαννέτα» ήταν ένα καράβι, το όποιο είχε άγοράσει και έξοπλίσει ο Γάλλος Μπένεττ, διευθυντής του «Εκρηξός τής Νέας 'Υόρκης». Το καράβι αυτό, υπό την κίνεση του πλοίαρχου Λόγκ. Ξεζήρησε τον 'Ιούλιο του 1879 για να διαγραφίση το μυστήρια του πόλου. Η «Ζαννέτα» έφτασε να φτάση στο Βερίγγειο πορθμό, πλέωντας άπ' τον Ειρηνικό 'Ωκεανό, και, περνώντας τον, να έμπιστευθή την τύχη τής στά ενοικά ρεύματα. 'Εβγρε άπ' τον 'Αγιο Φραγκίσκο στις 8 'Ιουλίου, συνάντησε τους πρώτους όγκολάγους στις 3 Σεπτεμβρίου και στις 6 του ίδιου μηνός, σε βόρειο ύψος 71, είδε έξαίνα τά παγοθόναια να την περικυλώνουν και να την αποκλίνουν άνάμεσά τους!...

'Από τη φυλάξη αυτή δέν έμειλε να βγη ποτέ! Ανό δλόκληρα χρόνια έμινε κλεισμένη εκεί μέσα. Στο διάστημα αυτό οι ναύτες τής ύπέφρασαν τά πάνθαινα, χωρίς όμως να νοιάσουν το θάρρος τους να λυγίξη, χωρίς να χάσουν κάθε έλπίδα, μολονότι το κούτο τους έπέτρωνε και ή τροφές τους έξηηλόνητο όλοένα!...

'Εξαίνα, στις 11 'Ιουνίου 1881, το παγόφραγμα, μέσ' στο όποιο βρισκόταν άποκλεισμένη ή «Ζαννέτα» άρχισε να συντριβείται!...

'Ολοι ένόμισαν πως είχαν σωθεί πεία... Μά αυτό άκριβώς ήταν ή καταστροφή τους!... Οι όγκολάγοι που έπλεαν τώρα ελευθέρω γύρω άπ' το πλοίο, άρχισαν σιγά-σιγά να το συμπεζώνουν!... Και στο τέλος, ή πίεσις αυτή διάνομισε τόσο πολύ, ώστε σε μία στιγμή, ένα τρομερό τρέξιμο άντήχησε σε όλο το πλοίο!... Σε λίγη ώρα δε, ή «Ζαννέτα» είχε συντριβεί και χάθηκε μέσ' στα βάθη τής άρκτικής θάλασης.

Το πλήρωμα τής κατώφθους να σωθή, αλλά από την ήμερα εκείνη άρχισε κι' αυτό μία άπεριγραπτή όδύνοσια που βάστηξε ως το τέλος 'Οκτωβρίου!... 'Από τους 32 άνδρες που το άποτελούσαν, οι 18 πέθαναν από τες πρώτες ήμέρες, σκοτωμένοι από το κούτο και την πείνα.

Μέσ' στο 'Ημερολόγιο του πλοίαρχου Λόγκ περιγράφεται με ύπλοτητα ή τρομερή αυτή τραγωδία. Στις 30 'Οκτωβρίου, ο άντυχς πλοίαρχος έγραφε : «Σήμερα εινε ή 140η ήμερα που περιπλάγασσε στους πάγους. 'Ο Μπώντ και ο Γκρόστ πέθαναν. 'Ο κ. Κόλλινς είν' έτοιμόθάνους!... Μά την ίδια στιγμή το μολόβι του ξεφίχεν από τά χέρια και πέθανε κι' αυτός με τη σειρά του!... 'Ετσι κανείς άπόλυτως δέν έσώθηκε από το πλήρωμα τής «Ζαννέτας».

Τά πτώματα τών τελευταίων 12 θμμάτων τα άνε-

